

مصرف آنتی بیوتیک در بیمارستان به خاطر بروز عفونت

تیم درمانی شما تصمیم گرفته است که برای شما یا یکی از عزیزانتان که در بیمارستان بستری هستید، به منظور پیشگیری از بروز عفونت در برخی شرایط مانند قبل از جراحی، آنتی بیوتیک تجویز کند. آنتی بیوتیک ها جان انسان ها را نجات می دهند و ابزار مهمی برای درمان تعدادی از عفونت های رایج مانند عفونت خون می باشند. آنتی بیوتیک ها باید به درستی استفاده شوند در غیر اینصورت می توانند عوارض جانبی ایجاد کرده و منجر به مقاومت میکروبی شوند. اما زمانی که آنتی بیوتیک مورد نیاز باشد، فواید آن بیشتر از خطرات عوارض جانبی و مقاومت میکروبی می باشد. چند نکته مهم در مورد درمان با آنتی بیوتیک ها وجود دارد که باید بدانید.

تیم درمانی شما ممکن است قبل از شروع مصرف آنتی بیوتیک آزمایشهایی را بر روی شما انجام دهند.

✚ در حالی که آنها در تلاش هستند تا متوجه شوند چه عاملی سبب بروز بیماری شما شده، ممکن است آنتی بیوتیک را برای شما شروع کنند.

✚ اگر نتایج آزمایش نشان دهد که آنتی بیوتیک دیگری برای درمان شما مفید است، آنتی بیوتیک شما را تغییر می دهند.

✚ ممکن است درمان آنتی بیوتیکی شما را طی ۴۸ یا ۷۲ ساعت پس از شروع مصرف آنتی بیوتیک بر اساس شرایط بالینی و نتایج کشت میکروبی بررسی کنند و در صورت نیاز، رژیم آنتی بیوتیکی شما را تغییر و یا متوقف کنند. این مرحله در درمان شما بسیار اهمیت دارد.

✚ در برخی موارد، تیم درمانی ممکن است تصمیم بگیرد که شما اصلا نیازی به آنتی بیوتیک ندارید. ممکن است به این نتیجه برسند که شما عفونت ندارید و یا آنتی بیوتیکی که مصرف می کنید در برابر عفونت شما کارایی ندارد. به عنوان مثال، یک عفونت ناشی از ویروس نمی تواند با آنتی بیوتیک درمان شود.

✚ در صورتی که نیاز به مصرف آنتی بیوتیک ندارید، ادامه آن نه تنها به درمان شما کمکی نمی کند بلکه عوارض جانبی همچنان می تواند به شما آسیب برساند.

ممکن است شما عوارض جانبی آنتی بیوتیک ها را تجربه کنید.

○ مانند همه داروها، آنتی بیوتیک ها هم اثرات جانبی دارند. برخی از این موارد می توانند جدی باشند.

○ اگر در بیمارستان بستری شدید، در مورد هرگونه حساسیت دارویی و غیر دارویی که دارید به تیم درمانی خود اطلاع دهید.

○ عوارض جانبی شایع آنتی بیوتیک ها می تواند شامل بثورات پوستی، سرگیجه، حالت تهوع، اسهال و عفونت های قارچی باشد.

○ جدی ترین عوارض جانبی آنتی بیوتیک ها، عفونت کلستریدیوم دیفیسیل و واکنش های آلرژیک تهدید کننده حیات می باشند. کلستریدیوم دیفیسیل باعث اسهال شده و ممکن است منجر به مشکل جدی در روده بزرگ و مرگ شود.

○ اسهال ناشی از کلستریدیوم دیفیسیل می تواند جدی باشد و باید سریعاً تشخیص داده شده و درمان شود. هنگامی که شما در حال مصرف آنتی بیوتیک، دچار اسهال می شوید، فوراً موضوع را به تیم درمانی خود اطلاع دهید.

○ خطر ابتلا به اسهال ناشی از کلستریدیوم دیفیسیل، حتی در صورتیکه شما دیگر آنتی بیوتیکی دریافت نمی کنید، می تواند برای چند ماه ادامه یابد. در اینصورت حتماً این موضوع را به تیم درمانی خود اطلاع دهید.

به عنوان یک بیمار یا مراقب، مهم است که از درمان آنتی بیوتیکی خود یا یکی از عزیزانتان مطلع باشید. در صورتیکه خود بیمار قادر به صحبت نباشد و یا سوالی نمی پرسد، تیم درمانی می بایست سوالات لازم را مطرح کند. در این جا با برخی از سوالات مهمی که حین دریافت داروهای آنتی میکروبیال می بایست از تیم درمانی سوال شود، آشنا می شویم:

✓ این آنتی بیوتیک چه نوع عفونتی را درمان می کند و تیم درمانی چگونه تشخیص داده است؟
✓ آیا این آنتی بیوتیک برای درمان عفونت حال حاضر انتخابی است و آیا کمترین عارضه جانبی را دارد؟

✓ این آنتی بیوتیک چه عوارض ناخواسته ای به همراه دارد؟
✓ تا چه مدت باید آنتی بیوتیک تجویزی مصرف شود؟
✓ آیا مصرف همزمان این آنتی بیوتیک با دیگر داروهای مصرفی من و مکمل هایی که مصرف می کنم، تداخل ندارد؟

✓ آیا مصرف این آنتی بیوتیک روش خاصی دارد که به آن توجه کنم؟ مثلاً می توانم همراه غذا مصرف کنم؟

✓ شرایط بیماری من چگونه توسط تیم درمانی ارزیابی می شود تا بدانم دارو تاثیر گذاشته یا خیر؟
✓ اگر شرایط عفونت من بهبود نیافت، چه کاری باید انجام دهم؟

✓ انجام چه آزمایشی می تواند این اطمینان را ایجاد کند که انتخاب آنتی بیوتیک تجویزی برای من صحیح بوده است؟